

STORMEN

Sommerfuglens klare,
aabne Drømmerhænder
famler gennem Rummet
kølige som Sne.

Lyset er forstummet,
Klarheden som sover
Hælder blaa sig over
Græsset paa din Sti.

Hvor er alt det vrede:
Bølgen, Dybet, Skummet,
Havene hernede
higende og vilde?

Middagen er stille.
Søen, Kilden flyder
med de svundne Uvejr,
Græsset lukker over
glemte Lyn sin Skov.

Jordens Ansigt straalere
ømmere og nøgent,
andre Klokker klinger,
andre Syner, Stemmer
lyser op og hersker
og en anden Ild.

Rørt ved mig har Kraften
som tør stille træde
Nøgenhedens Glæde
og Orkanen, Stormen
som bliver lydløst rejst af
Sommerfuglens Vinger.

The tempest. The dreamer hands of the butterfly falter between sky and grass...Where is the wildness of the ocean?...The storms are gone...The lightly treading power touched me...the hurricane silently raised by the butterfly's wings.